Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XL. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. August 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XL.

Wydany i rozesłany dnia 16. Sierpnia 1859.

141.

Kundmachung des Finanzministeriums und des Armee-Ober-Commando vom 24. Juli 1859,

giltig für die Militärgränze,

über die Ausdehnung der, für Ungarn und seine ehemaligen Nebenländer, erflossenen, Allerhöchsten Entschließung vom 13. März 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 51), bezüglich der Auflassung des, dem Aerar als Grundbesitzer zustehenden Vorrechtes zum Steinkohlen-Bergbau, auch auf das Militär-Gränzland.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XL. Stück, Nr. 141, ausgegeben am 2. August 1859.

142.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz vom 28. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XL. Stück, Nr. 142, ausgegeben am 2. August 1859),

wirksam für jene Kronländer, für welche das Gesetz vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes, erlassen wurde,

wodurch, in Folge Allerhöchster Genehmigung vom 20. Juli 1859, einige erleichternde Bestimmungen hinsichtlich des Verfahrens der Realgerichte bei Ausfolgung der Grundlasten-Ablösungscapitalien an die Eigenthümer der Realitäten, mit deren Besitz die abgelösten Gerechtsame verbunden waren, getroffen werden.

In Folge Allerhöchster Entschließung vom 20. Juli 1859 wird, mit Beziehung auf den §. 32 des Allerhöchsten Patentes vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes *) und §. 118 der Instruction vom 31. October 1857, Nr. 218 des Reichs-Gesetz-Blattes **), zur Erleichterung des Verfahrens der Realgerichte bei Ausfolgung der Grundlasten-Ablösungscapitalien an die Eigenthümer der Realitäten, mit deren Besitz die abgelösten Gerechtsame verbunden waren, Folgendes verordnet:

§. 1.

Ablösungscapitalien, welche den Betrag von fünfzig Gulden österreichischer Währung nicht übersteigen, können dem Eigenthümer der Realität ohne Einvernehmung der Hypothekargläubiger ausgefolgt werden, wenn für diese offenbar kein Nachtheil daraus zu besorgen ist, was das Realgericht mit Rücksicht auf das Verhältniß des Ablösungsbetrages zu dem Werthe der Realität und auf den Stand der bücherlichen Lasten zu beurtheilen hat.

§. 2.

Handelt es sich jedoch um Capitalien von einem höheren Betrage, oder walten Zweifel darüber ob, ob die Ausfolgung ohne Gefahr für die Hypothekargläubiger ge-

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1853, Erste Abtheilung, XXIX. Stück, Nr. 131, Seite 430.

**) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, XLIV. Stück, Nr. 218, Seite 650.

141.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu i Naczelnéj Komendy Wojskowéj z dnia 24. Lipca 1859,

obowiązujące w Pograniczu,

o rozciągnieniu wydanego dla Węgier i dawnych jego krajów ubocznych Najwyższego Postanowienia z dnia 13. Marca 1859 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 51), względem zaniechania prerogatywy do kopania węgli kamiennych, przysłużającéj Skarbowi jako posiadaczowi gruntowemu, także i na Pogranicze Wojskowe.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XL, Nr. 141, wydaną dnia 2. Sierpnia 1859.

142.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 28. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XL, Nr. 142, wydana dnia 2. Sierpnia 1859),

obowiązujące w tych Krajach koronnych, dla których wydaną została ustawa z dnia 5. Lipca 1853 r., Nr. 130 Dziennika Praw Państwa,

mocą którego zarządzone zostają w skutek Najwyższéj Uchwały z dnia 20. Lipca 1859 r. niektóre ułatwiające Postanowienia względem postępowania sądów realnych przy wydaniu reluicyjnych kapitałów oswobodzenia gruntów właścicielom realności, z których posiadaniem reluowane prawa połączone były.

W skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 20. Lipca 1859 r., odnośnie do §. 32 Najwyższego Patentu z dnia 5. Lipca 1853 r., Nr. 130 Dziennika Praw Państwa *) i §. 118 instrukcyi z dnia 31. Października 1857 r., Nr. 218 Dziennika Praw Państwa **), dla ułatwienia postępowania sądów realnych przy wydaniu reluicyjnych kapitałów oswobodzenia gruntów właścicielom realności, z których posiadaniem prawa reluowane połączone były, rozporządza się, co następuje:

§. 1.

Kapitały reluicyjne, nie przenoszące kwoty pięćdziesięciu złotych waluty Austryjackiéj, wydane być mogą właścicielowi realności bez zasięgnienia wierzycieli hipotecznych, jeżeli z tego nie ma się obawiać oczywistéj szkody, co sąd realny ze względem na stósunek kwoty reluicyjnéj do wartości realności i na stan ciężarów tabularnych osądzić powinien.

§. 2

Jeżeli idzie o kapitały wyższéj kwoty, lub téż, jeżeli zachodzą wątpliwości co do tego, czy wydanie może się stać bez zagrożenia wierzycieli hipotecznych,

---

*) Dziennik Rządowy dla Kraju Koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1853, Oddział piérwszy, Część XXIX, Nr. 131, stronica 430.

**) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1857, Oddział piérwszy, Zeszyt XLIV, Nr. 218, stronica 650.

schehen könne, so sind diese zur Abgabe ihrer Aeußerung mit dem Beisatze zu einer Tagsatzung vorzuladen, daß auch im Falle ihres Ausbleibens über die Zulässigkeit der Ausfolgung werde entschieden werden.

Nach beendigter Verhandlung ist mit sorgfältiger Erwägung, ob nach den erhobenen Umständen ein Nachtheil für dieselben zu besorgen stehe, durch Bescheid zu entscheiden, ob und unter welchen Bedingungen der Ausfolgung stattgegeben werde, wobei im Uebrigen die bestehenden Gesetze zur Richtschnur zu dienen haben.

§. 3.

Haftet auf dem Gute, mit dessen Besitz die abgelöste Gerechtsame verbunden war, das Substitutions-Fideicommiß oder Lehenband, oder die Dienstbarkeit des Fruchtgenusses, so müssen die Rechte der an diesen Verhältnissen Betheiligten ohne Rücksicht auf die Größe des Entschädigungscapitales (§§. 1 und 2) gewahrt werden.

Freiherr von **Bach** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.

143.

Erlaß der Minister der Justiz und des Handels vom 1. August 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XL. Stück, Nr. 143, ausgegeben am 2. August 1859),

wirksam für den Umfang des ganzen Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

über die Einrichtung und Behandlung von Klagen wider den Schuldner während der Dauer eines Vergleichsverfahrens.

Zur Behebung des vorgekommenen Zweifels: „ob während der Dauer eines nach Zulassung der Verordnungen vom 18. Mai 1859, Nr. 90 des Reichs-Gesetz-Blattes *), und vom 15. Juni 1859, Nr. 108 des Reichs-Gesetz-Blattes **), eingeleiteten Vergleichsverfahrens, Klagen zum Zwecke der Unterbrechung des Laufes einer wechselrechtlichen Verjährung gegen den Verschuldeten angebracht werden dürfen, und wie darüber zu verfahren sei?" finden die Ministerien der Justiz und des Handels zu erklären, daß Klagen wider einen Schuldner, über dessen Vermögen das Vergleichsverfahren eingeleitet worden ist, im Sinne der bestehenden Gesetze, und insbesondere der §§. 10 und 19 der Verordnung vom 18. Mai 1859, Nr. 90 des Reichs-Gesetz-Blattes, allerdings auch während der Dauer des Vergleichsverfahrens rechtswirksam, daher namentlich auch zur Wahrung des Wechselrechtes gegen die Verjährung angebracht werden können, daß dieselben jedoch wider den Ausschuß der Gläubiger zu Händen des zur Leitung des Vergleichsverfahrens bestellten gerichtlichen Commissärs zu richten sind, und, in soferne dadurch ein Anspruch auf das dem Vergleichsverfahren unterliegende Vermögen gemacht wird, nur bei demjenigen Gerichte angebracht werden dürfen, welches dieses Verfahren

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXV. Stück, Nr. 90, Seite 268.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXIX. Stück, Nr. 108, Seite 291.

wówczas ci do objawienia swego zdania z tym dodatkiem na termin wezwani być mają, iż rozstrzygnienie względem przypuszczalności wydania nastąpi nawet w razie ich niestawienia się.

Po ukończonéj rozprawie rozstrzygnąć należy przez rezolucyję z starannêm rozważeniem rzeczy, czy wedle dochodzonych okoliczności zachodzi obawa szkody dla nich, czy i pod jakiemi warunkami wydanie miejsce mieć może, przyczém zresztą za prawidło służyć mają ustawy istniejące.

§. 3.

Jeżeli na dobru, z którego posiadaniem reluowane prawo połączoném było, ciąży fideikomis substytucyjny lub węzeł lenny, lub służebnictwo użytkowania, natedy muszą zachowane być prawa interesowanych w stósunkach rzeczonych bez względu na wielkość kapitału indemnizacyjnego (§§. 1 i 2).

Baron **Bach** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.

143.

Rozrządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Handlu z dnia 1. Sierpnia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XL, Nr. 143, wydana dnia 2. Sierpnia 1859),

obowiązujące w całém Państwie, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

o urządzeniu i traktowaniu skarg przeciw dłużnikom w ciągu postępowania ugodnego.

Dla uchylenia zaszłéj wątpliwości co do kwestyi: „czy w ciągu postępowania ugodnego, wytoczonego wedle przypuszczenia Rozporządzeń z dnia 18. Maja 1859 r., Nr. 90 Dziennika Praw Państwa *) i z dnia 15. Czerwca 1859 r., Nr. 108 Dziennika Praw Państwa **), wniesione być mogą skargi przeciw zadłużonemu celem przerwania biegu przedawnienia wexlowego, i jak z niemi postępować należy?“ oświadczają Ministrowie Sprawiedliwości i Handlu, iż skargi przeciw dłużnikowi, względem którego majątku postępowanie ugodne zaprowadzoném zostało, w myśl ustaw istniejących, a mianowicie §§. 10 i 19 Rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859 r., Nr. 90 Dziennika Praw Państwa, bez wątpienia także w ciągu trwania postępowania ugodnego prawomocnie, a przetoż w szczególności i ku utrzymaniu prawa wexlowego przeciw przedawnieniu wniesione być mogą, takowe atoli przeciw wydziałowi wierzycieli do rąk komisarza sądowego, ustanowionego do kierowania postępowania ugodnego wystósowane być mają, i o ileby przezto roszczono pretensyje do majątku, ulegającego postępowaniu ugodnemu, wniesione być mogą tylko do tego sądu, który postępowanie to zarządził; iż

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział piérwszy, Zeszyt XXV, Nr. 90, stronica 268.

**) Tamże, Rok 1859, Oddział piérwszy, Zeszyt XXIX, Nr. 108, stronica 291.

eingeleitet hat; daß ferner über jede solche Klage, wenn sie überhaupt zur Annahme geeignet befunden wird, von dem Gerichte die Annahme der Klage auszusprechen, und die Zustellung der hierüber erfolgenden Erledigung nach Vorschrift der Gesetze zu veranlassen, jede weitere gerichtliche Verhandlung aber, wenn es sich nicht um die Geltendmachung eines Eigenthumsrechtes oder eines Pfandrechtes im Sinne des §. 10 der Verordnung vom 18. Mai 1859, Nr. 90 des Reichs-Gesetz-Blattes, und des §. 22 der Verordnung vom 25. Jänner 1850, Nr. 52 des Reichs-Gesetz-Blattes (für das lombardisch-venetianische Königreich des §. 21 der Verordnung vom 31. März 1850, Nr. 125 des Reichs-Gesetz-Blattes) handelt, oder der durch die Klage erhobene Anspruch sich nicht ausdrücklich auf ein dem Vergleichsverfahren nicht unterliegendes Vermögen (§. 3 der Verordnung vom 15. Juni 1859, Nr. 108 des Reichs-Gesetz-Blattes) beschränkt, bis zur rechtskräftigen Beendigung des Vergleichsverfahrens zu sistiren ist.

Von der an den zur Leitung des Vergleichsverfahrens bestellten gerichtlichen Commissär erfolgten Zustellung einer solchen Klage hat dieser sowohl den Gläubigerausschuß, als auch den Schuldner zu verständigen.

Nach rechtskräftiger Beendigung des Vergleichsverfahrens kann die Einleitung der Verhandlung über die Klage nach Maßgabe der allgemeinen Vorschriften nur bei demjenigen Gerichte angesucht werden, welchem dieselbe nach den allgemeinen Zuständigkeitsgesetzen zukommt; die Klage ist so anzusehen, als ob sie bei diesem Gerichte schon zu jener Zeit angebracht worden wäre, zu welcher sie bei dem Vergleichsgerichte angebracht wurde.

Graf **Nádasdy** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.

144.

Verordnung der Ministerien der Justiz und der Finanzen und der obersten Rechnungscontrolsbehörde vom 17. Juli 1859,

womit die Instruction für das Wiener Civilgerichts-Depositenamt eingeführt wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XLI. Stück, Nr. 144, ausgegeben am 6. August 1859.

daléj względem każdéj takowéj skargi, jeżeliby w ogólności uznaną została za zdolną do przyjęcia, przyjęcie skargi przez sąd wyrzeczoném, a doręczenie rezolucyi w téj mierze wedle przepisu ustaw spowodowaném, każda dalsza zaś rozprawa sądowa, jeżeli nie idzie o przeprowadzenie prawa własności lub prawa zastawu w myśl §. 10 Rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859 r., Nr. 90 Dziennika Praw Państwa, tudzież §. 22 Rozporządzenia z dnia 25. Stycznia 1850 r., Nr. 52 Dziennika Praw Państwa (dla Królestwa Lombardzko-Weneckiego §. 21 Rozporządzenia z dnia 31. Marca 1850 r.), Nr. 125 Dziennika Praw Państwa, albo pretensyja, przez skargę podniesiona, nie ogranicza się wyraźnie do majątku, nie podlegającego postępowaniu ugodnemu (§. 3 Rozporządzenia z dnia 15. Czerwca 1859 r., Nr. 108 Dziennika Praw Państwa), aż do prawomocnego ukończenia postępowania ugodnego wstrzymaną być ma.

O doręczeniu takowéj skargi komisarzowi sądowemu, ustanowionemu do kierowania postępowania ugodnego, tenże zawiadomić ma nie tylko wydział kredytorów, lecz téż i dłużnika.

Po prawomocném ukończeniu postępowania ugodnego, o wytoczenie rozprawy względem skargi w miarę przepisów powszechnych upraszaném być może u tego tylko sądu, do którego takowe wedle powszechnych ustaw kompetencyi należy; skarga tak ma być uważaną, jak gdyby u tego sądu już w tenczas była wniesioną, kiedy przed sąd ugodny została wytoczoną.

Hrabia **Nádasdy** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p.

144.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Skarbu, tudzież Najwyższéj Władzy Rachunkowéj Kontrolnéj z dnia 17. Lipca 1859,

mocą którego zaprowadza się instrukcyja dla urzędu depozytowego przy Wiedeńskim sądzie cywilnym.

Obacz Dziennik Praw Państwa Część XLI, Nr. **144**, wydaną dnia 6. Sierpnia 1859.

144.

Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu, tudzież Najwyższej Władzy Rachunkowej Kontrolnej z dnia 12. Lipca 1859,

Obacz Dziennik Praw Państwa Część XLI. Nr. 144, wydaną dnia 6. Sierpnia 1859.